

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/69/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219201621
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2219201621.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudcov: JUDr. Daniel Ilavský a JUDr. Peter Duman v sporovej veci žalobcu: A. U., nar. XX.XX.XXXX, W. D. XX, T. D., zastúpeného splnomocnencom: Ing. Mgr. H. T., W. XXA, F., proti žalovaným: 1. A. M., nar. XX.XX.XXXX, T. D. a 2. neb. L. M., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, pôvodne T. D., o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalovanej 2 proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 20.02.2020, č. k. 5C/13/2019-112, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd zmenu žaloby na návrh žalobcu nepripúšťa.
- II. Odvolanie žalovanej 2 proti výroku III. rozsudku súdu prvej inštancie odmieta.
- III. Návrh na pokračovanie v konaní s dedičmi na strane žalovanej 2 zamietá a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I, v časti výroku II týkajúcej sa žalovanej 2 a v častiach závislých výrokov IV a V týkajúcich sa žalovanej 2 zrušuje a konanie zastavuje.
- IV. Žalobcovi sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania vedeného proti žalovanej 2.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol takto:

„I. Súd ukladá žalovanej v 2/ rade vypratať nehnuteľnosti vedené Okresným úradom, katastrálny odbor Dunajská Streda, pre kat. územie W. D. na LV č. XXX rodinný dom so súpisným číslom XX na parcele registra ‚C‘ č. 67/1 - garáž so súpisným číslom XXXX na parcele registra ‚C‘ č. 67/4 - iná budova so súpisným číslom XXXX na parcele registra ‚C‘ č. 67/3 - parc. registra ‚C‘ č. 67/1 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 179 m² - parc. registra "C" č. 67/3 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 72 m² - parc. registra ‚C‘ č. 67/4 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 91 m² - parc. registra ‚C‘ č. 67/5 zastavaná plocha a nádvorie o výmere 390 m² a odovzdať ich žalobcovi ako výlučnému vlastníkovi do 15 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

II. Vzájomná žaloba žalovaným voči žalobcovi sa zamietá.

III. Súd konanie voči žalovanému v 1/ rade zastavuje .

IV. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

V. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku v samostatnom uznesení.“

2. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že podľa výpisu z listu vlastníctva číslo XXX obce T. D., katastrálne územie W. D. žalobca bol zapísaný ako výlučný vlastník nehnuteľností uvedených v bode 1 tohto uznesenia (ďalej len „dotknuté nehnuteľnosti“), ktoré nadobudol na základe kúpnej zmluvy v uzavretej 14.02.2013 medzi ním ako kupujúcim a predávajúcim Ing. D. Q. za dohodnutú kúpnu cenu 30.000 Eur, ktorá nadobudla účinnosť 27.03.2013. Z vydaného osvedčenia o dedičstve dňa 04.05.2010 pod spisovou značkou 13D/705/2009 Okresného súdu Dunajská Streda, a Dnot 184/2009, Notárskeho úradu

JUDr. Jany Horváthovej vyplynulo, že po H. M. nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel XX.XX.XXXX, dedili žalovaná [2 - poznámka odvolacieho súdu] spolu s plnoletými deťmi. Predmetom dedičstva boli aj dotknuté nehnuteľnosti, ktoré nadobudla dcéra žalovanej 2, L. M., bez povinnosti výplaty náhrady, s dohodou zriadenia práva vecného bremena spočívajúceho v bezplatnom doživotnom bývaní a užívaní celej nehnuteľnosti žalovanej 2 a jej deťom A. a H. M.. Osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť 04.05.2010. Dňa 27.05.2011 bola uzavretá zmluva o zrušení vecného bremena medzi žalovanou 2 a jej synmi ako oprávnenými z vecného bremena a dcérou žalovanej 2, L. M. ako povinnou z vecného bremena, ktorej vklad bol vykonaný rozhodnutím Správy katastra Dunajská Streda dňa 01.06.2011 pod číslom V 2628/11. Rozhodnutím správy katastra Dunajská Streda z 02.06.2011 pod číslom V 2656/11 bol povolený vklad vlastníckeho práva v prospech Ing. D. Q. na základe kúpnej zmluvy uzavretej dňa 31.05.2011 medzi L. M. ako predávajúcou a ním ako kupujúcim. Z výpovede svedkyne L. M. vyplynulo, že v dôsledku jej finančných problémov po strate zamestnania nebola schopná splácať úver, ktorý dovtedy mala a hrozila jej exekúcia. Hľadala riešenie, keď sa dopátrala k osobe pána Q., s ktorým sa osobne stretla a požiadala o úver vo výške 20.000 Eur, na úhradu svojho predchádzajúceho dlhu. Poskytnutie úveru bolo podmienené prevodom rodinného domu do jeho vlastníctva. Úver mal byť vrátený do jedného roka, keď sa u nej opäť zmenila situácia, otehotnela a nemohla vykonávať prácu. V záujme vylúčenia straty nehnuteľnosti jej vtedajší druh, žalobca, si zobral úver a dotknuté nehnuteľnosti kúpil do svojho vlastníctva. Svedkyňa tvrdila, že v čase uzavretia kúpnej zmluvy medzi žalobcom a Ing. Q. bolo zrušené právo doživotného užívania nehnuteľnosti žalovanej 2 a jej súrodencov. Následne však tvrdila, že nevie, ako vybavil Ing. Q. prevod dotknutých nehnuteľností. Svedok H. M. predložil písomné vyjadrenie, v ktorom tvrdil, že výslovne na požiadanie žalobcu došlo k zrušeniu vecného bremena dňa 07.05.2011, keď si mal zobrať úver v záujme rekonštrukcie rodinného domu, ktorý úver bol podmienený založením dotknutých nehnuteľností, ktorá nemala byť inak zaťažaná. Žalobca poprel tvrdenia svedkyne L. M. v súvislosti so zrušením vecného bremena, práva doživotného bývania žalovanej 2, ku ktorému došlo ešte v máji 2011, pričom on nadobudol dotknuté nehnuteľnosti od Ing. Q. až v roku 2013.

3. Prvoinštančný súd vec právne posúdil podľa § 100, § 105, § 123 a § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a dospel k záveru, že nárok žalobcu na vypratanie dotknutých nehnuteľností žalovanou 2 je dôvodný. Žalobca sa stal výlučným vlastníkom dotknutých nehnuteľností na základe perfektnej kúpnej zmluvy uzavretej dňa 14.02.2013, účinky ktorej nastali 27.03.2013. Právo vecného bremena doživotného bývania žalovanej 2 a jej synov bolo zrušené na základe zmluvy uzavretej dňa 27.05.2011, ktorej vklad bol vykonaný k 01.06.2011 pod číslom V 3628/11. Nasledujúci deň bol vykonaný vklad vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam v prospech Ing. Q., a to na základe kúpnej zmluvy uzavretej medzi ním a predávajúcou L. M., uzavretej dňa 31.05.2011 a účinnej k 02.06.2011. Sled dátumov právnych úkonov zodpovedá tvrdeniam svedkyne L. M., že v roku 2011 mala dlhy, ktoré nevedela splácať v dôsledku straty zamestnania, a že si hľadala riešenie, akým spôsobom dlh uhradiť, aby voči nej nebola vedená exekúcia. Svedkyňa sama vyhľadala Ing. Q., osobne sa s ním stretla a prijala aj jeho ponuku na poskytnutie pôžičky 20.000 Eur so splatnosťou jedného roka a za týchto podmienok dotknuté nehnuteľnosti previedla na neho na základe kúpnej zmluvy, keď pred týmto prevodom bolo zrušené aj právo svedčiace vecnému bremenu žalovanej 2. Je nepochybné, že uvedený úkon realizovala svedkyňa, bez zásahu žalobcu a hradila výlučne svoje dlhy. Tieto tvrdenia svedkyne neboli spochybnené ani žalovanou 2. Žalobca nadobudol dotknuté nehnuteľnosti od Ing. Q. v roku 2013, keď ešte žil druhovskom vzťahu s L. M., s ktorou majú spoločné dieťa narodené 29.08.2012. Svedkyňa nepotvrdila, že v čase, keď uzavrela kúpnu zmluvu na prevod dotknutých nehnuteľností na Ing. Q., mala žiť v druhovskom vzťahu so žalobcom. Právo vecného bremena doživotného bývania bolo zrušené v dôsledku správania dcéry žalovanej 2, pričom žalovaná 2 a ďalší oprávnení dobrovoľne pristúpili k zrušeniu vecného bremena, s vedomím dlhov na strane príbuznej, ktorej chceli týmto spôsobom pomôcť. Žalobca nadobudol dotknuté nehnuteľnosti na základe perfektnej kúpnej zmluvy, v dôsledku čoho sa stal ich vlastníkom a dôvodne si uplatnil všetky práva súvisiace s vlastníctvom, a to prioritne právo užívať nehnuteľnosť, keď takéto právo žalovanej 2 zo žiadneho právneho úkonu v ďalšom nevyplývalo. Vznesená námietka premlčania uplatneného nároku na vypratanie nehnuteľnosti žalobcom ako vlastníkom nepodlieha premlčaniu a vzájomná žaloba je neodôvodnená. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel a poskytol žalovanej 2 dlhšiu lehotu na zabezpečenie náhradného bývania namiesto trojdňovej lehoty, s poukazom na § 232 CSP, pretože ide o staršiu osobu. V priebehu konania žalovaný 1 dotknuté nehnuteľnosti opustil, v dôsledku čoho žalobca v časti nároku voči nemu vzal žalobu späť, a v tomto rozsahu preto súd prvej inštancie konanie podľa § 145 ods. 1 CSP zastavil.

4. Žalovaný 1 odvolanie nepodal.

5. Žalovaná 2 sa proti tomuto rozsudku odvolala v celom rozsahu odkazujúc na dôvody uvedené v § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP a domáhala sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil. V odvolaní zopakovala okolnosti, za ktorých došlo k zmenám vlastníctva k vypratávanej nehnuteľnosti a tvrdila, že Ing. Q. využil tieseň žalovanej 2, ktorá bola vyššieho veku, neznala práva a ľahko manipulovateľná. Ing. Q. konal v zhode so žalobcom. Namietla zistenie súdu prvej inštancie, že došlo k uzavretiu perfektnej kúpnej zmluvy, pretože Ing. Q. prijal návrh dcéry žalovanej 2 na uzavretie zmluvy o pôžičke v rozpore s dobrými mravmi využívajúc jej tieseň a trval na zrušení vecného bremena a následnom uzavretí kúpnej zmluvy. Výsledkom prijatia oferty na uzavretie zmluvy o pôžičke nie je uzavretie kúpnej zmluvy, ale uzavretie zmluvy o pôžičke, a pohľadávku, ktorá by vznikla Ing. Q. voči dcére žalovanej 2 zo zmluvy o pôžičke, by bolo možné zabezpečiť zabezpečovacími inštitútmi. Takýto právny úkon nepožíva súdnu ochranu a je absolútne neplatný. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal so svedeckými výpoveďami a čestnými vyhláseniami, ktoré preukázali, že k solventnosti žalobcu nemalými finančnými čiastkami prispieval aj syn žalovanej 2 s pohnútkou v rámci svojich možností a schopností pomáhať žalobcovi ako druhovi jeho sestry. Žiadala v rámci § 257 CSP zohľadniť takmer bezvýhodiskovú situáciu žalovanej 2, pretože náhrada trov konania by bola pre žalovanú 2 hrozivá, likvidačná a v jej veku a pri jej zdravotnom stave s nenapraviteľnými následkami. Dostala by sa na sociálne dno a nebola by schopná uspokojovať ani svoje základné životné potreby.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej 2 uviedol, že z popisu udalostí, (o ktorých však podrobne vypovedala na pojednávaní svedkyňa L. M. ml.) a ich hodnotenia žalobcom možno usúdiť, že žalovaná namietla nadobudnutie nehnuteľnosti od tej svedkyne Ing. D. Q., pretože podľa mienky žalovanej 2, svedkyňa (jej dcéra) konala v tiesni, táto zmluva bola uzavretá v rozpore s dobrými mravmi a išlo o úžeru. Samotná svedkyňa však na pojednávaní tieto okolnosti neuvádzala a žalovaná 2 ich v konaní ani nenamietala. Nesporné je, že žaloba o určenie neplatnosti tejto zmluvy nebola podaná a nespokojnosť žalovanej 2 s konaním dcéry, najmä s jej dlhmi a spôsobom ich riešenia, nie je adekvátnym dôvodom, ktorým by sa mal súd o predmetnej veci zaoberať a objasňovať. Žalovaná 2 mala dosť času, aby svoju nespokojnosť a výhrady vyriešila so svojou dcérou. Žalovaná 2 mohla a bola schopná posúdiť aj svoje konanie a jeho prípadné následky, keď súhlasila so zrušením vecného bremena. Právo totiž svedčí bdelym. Ďalej namietal v odvolaní uvádzané tvrdenie, že konal v zhode s Ing. Q.. Svedkyňa L. M. konala bez jeho zásahu. Žalovaná 2 neuplatnila prostriedky procesnej obrany včas. Okrem veku žalovanej 2, ktorý je zrejmý, ostatné dôvody hodné osobitného zreteľa žalovaná 2 neuviedla, preto nie je namieste použitie § 257 CSP. Odvolanie je nedôvodné a odvolací súd by mal napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdiť. Súčasne navrhol, aby mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

7. Žalovaná 2 v odvolacej replike uviedla, že sa naďalej pridržiava svojich dovtedajších podaní, ktoré zhrnula, a zopakovala, že žiada nepriznať stranám náhradu trov konania.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody [§ 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP], preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovanej 2 sčasti nebolo podané subjektom oprávneným podať odvolanie (§ 359 CSP), v dôsledku čoho treba odvolanie žalovanej 2 v tomto rozsahu odmietnuť a keďže vo zvyšku nie sú splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP) na pokračovanie v konaní, je nevyhnutné v tomto rozsahu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť [§ 389 ods. 1 písm. a) CSP] a konanie zastaviť (§ 391 ods. 1 CSP).

9. V prvom rade bolo ale potrebné sa vysporiadať s podaním žalobcu z 08.02.2021, ktoré doručil po tom, čo žalovaná 2 dňa 28.10.2020 zomrela.

10. Žalobca sa pôvodne žalobou domáhal voči žalovaným vypratania nehnuteľností označených vo výroku I napadnutého rozsudku. Podaním z 08.02.2021 žalobca v odvolacom konaní žiadal, aby súd vo

veci materiálneho substrátu veci rozhodol takto: a) majetok po zomrelej je žalobca oprávnený a povinný uložiť na vhodné miesto tak, aby nedošlo k jeho znehodnoteniu a žalobca je povinný písomne vyzvať pozostalých na prevzatie tohto majetku v lehote do 30 dní po doručení výzvy; b) ak si pozostalí majetok v lehote podľa výzvy neprevezmú, žalobca je oprávnený v ďalšom období im účtovať nájom skladovacích priestorov v cene obvyklého nájmu v danej lokalite; c) pokiaľ si pozostalí neprevezmú uskladnený majetok do 60 dní od doručenia výzvy, žalobca má právo majetok predať formou ponukového konania, z výťažku uhradiť dlžné nájomné a zostatok vyplatiť rovným dielom pozostalým. Pretože žalobca týmto podaním rozšíril pôvodný žalobný návrh (petit) o ďalšie práva a povinnosti a uplatnil aj iné práva, odvolací súd ho vyhodnotil podľa jeho obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) ako zmenu žaloby (§ 140 ods. 1 CSP). Žalobu ale nemožno v odvolacom konaní meniť, v dôsledku čoho odvolací súd nemohol tomuto návrhu vyhovieť. Odvolací súd preto zmenu žaloby nepripustil (§ 378 ods. 1 CSP v spojení s § 139 CSP) a pokračoval v konaní o pôvodnej žalobe (§ 143 ods. 3 CSP).

11. Pokiaľ ide o odvolanie žalovanej 2 proti výroku III napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie konanie voči žalovanému 1 zastavil, neboli splnené podmienky, aby odvolací súd preskúmaval vecnú správnosť napadnutého výroku, pretože odvolanie v tejto časti nemožno považovať za podané oprávneným subjektom. Žalobca sa žalobou domáhal vypratania dotknutých nehnuteľností nielen voči žalovanej 2, ale aj voči žalovanému 1 z rovnakých dôvodov - pre chýbajúce právo vec užívať. Žalovaný 1 sa ale počas prvoinštančného konania odsťahoval z dotknutých nehnuteľností, čo bolo dôvodom späťvzatia žaloby voči nemu a zastavenia konania v tejto časti podľa § 145 ods. 1 CSP (posledná veta bodu 1 napadnutého rozsudku). Rozhodnutie súdu prvej inštancie o zastavení konania voči žalovanému 1 sa nijako netýka práv a povinností žalovanej 2, preto ho nemožno považovať za rozhodnutie, ktoré bolo vydané v neprospech žalovanej 2. Subjektom oprávneným podať odvolanie je však len ten, v koho neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Keďže žalovanej 2 nesvedčí právo podať voči výroku III rozsudku súdu prvej inštancie odvolanie, odvolací súd odvolanie žalovanej v rade 2. v tomto rozsahu odmietol [§ 386 písm. b) CSP].

12. Podaním z 18.11.2020 (č. I. 219) zákonní dediči po žalovanej 2 v rámci odvolacieho konania ešte pred ukončením dedičského konania navrhli, aby súd s nimi pokračoval v spore na strane žalovanej 2.

13. Smrťou žalovanej 2 ako fyzickej osoby zanikla jej spôsobilosť mať práva a povinnosti (§ 7 ods. 2 OZ), v dôsledku čoho žalovaná 2 stratila procesnú subjektivitu, pretože tú má v zmysle § 61 CSP v zásade len ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti. Keďže sa tak stalo skôr, než sa konanie právoplatne skončilo, bolo úlohou odvolacieho súdu posúdiť podľa povahy sporu, či má konanie zastaviť, alebo či v ňom môže pokračovať (§ 63 ods. 1 CSP).

14. Spor o vypratanie nehnuteľnosti možno vzhľadom povahu požadovaného výroku rozhodnutia súdu, ktorého cieľom je poskytnúť ochranu vlastníckemu právu vlastníka nehnuteľnosti, najmä užívacieho práva, považovať nepochybne za spor majetkového charakteru. Preto sa treba riadiť ustanovením § 63 ods. 2 CSP, z ktorého je zrejmé, že v konaní sa má pokračovať s tými osobami, na ktorých podľa výsledku dedičského konania prešlo právo alebo povinnosť, o ktorú vo veci ide.

15. Dôvodom podania žaloby bolo, že žalovaní užívali nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu bez právneho titulu. Žalovaní sa bránili tým, že svoje užívacie právo odvodzovali od dohody o zriadení vecného bremena v podobe práva žalovaných na doživotné užívanie dotknutých nehnuteľností. Táto dohoda bola obsiahnutá v článku V osvedčenia o dedičstve sp. zn. 13D/705/2009, Dnot 184/2009 (č. I. 13), z ktorého je zrejmé, že vecné bremeno spočívajúce v bezplatnom doživotnom bývaní a užívaní dotknutých nehnuteľností bolo dedičmi zriadené v prospech detí žalovanej 2, L. M., žalovaného 1 a H. M.. Žalobca síce tvrdil, že toto vecné bremeno bolo zrušené zmluvou o zrušení vecného bremena z 27.05.2011 (č. I. 65), no žalovaní v konaní spochybňovali okolnosti uzavretia tejto zmluvy, a to aj podaním vzájomnej žaloby. Odvolací súd však poznamenáva, že vyriešenie týchto sporných otázok je z hľadiska § 63 CSP nepodstatné. Dôležité je, že právo doživotného užívania je inherentne obmedzené a môže trvať len počas života oprávnenej osoby (arg. „doživotné“). Okrem toho je nepochybné, že toto právo má povahu vecného práva in personam, a ako také zanikne smrťou oprávnenej osoby (§ 151p ods. 3 OZ). Najneskôr smrťou žalovanej 2 tak došlo k zániku jej užívacieho práva, v dôsledku čoho neexistuje právo, ktoré by malo prejsť na jej dedičov.

16. V podstate rovnaké závery, aké odvolací súd uviedol v bodoch 13 až 15 tohto uznesenia, platia aj pre odvolanie žalovanej 2 voči výroku II napadnutého rozsudku, ktorým bola zamietnutá vzájomná žaloba žalovaných o určenie zániku vymáhateľnosti práva na vypratanie dotknutých nehnuteľností žalobcom a určenie trvania práva ich užívať. Žalovaný 1 sa proti tomuto výroku neodvolal a na strane žalovaných ide vzhľadom na ich hmotnoprávne postavenie (samostatné užívacie práva) o samostatné spoločenstvo podľa § 76 CSP, v dôsledku čoho tento výrok nadobudol vo vzťahu k žalovanému 1 právoplatnosť [§ 367 ods. 2 CSP]. Žalovaná 2 sa síce odvolala, no vo svojom odvolaní sa tomuto výroku napadnutého rozsudku nijako bližšie nevenovala, takže v tejto súvislosti možno vychádzať len z toho, čo namietala voči napadnutému rozsudku ako celku. Ani v prvoinštančnom konaní neprednášala argumenty osobitne vo vzťahu k vzájomnej žalobe, čo znamená, že aj vzájomná žaloba sa zjavne opierala o rovnakú argumentáciu, teda existenciu doživotného užívacieho práva žalovanej 2 (iné právo netvrdila). Odvolací súd preto odkazuje na vyššie uvedené úvahy (body 13 až 15 tohto uznesenia) a zdôrazňuje, že ani v tomto prípade nie je splnená podmienka na pokračovanie v konaní, pretože zo žalovanej 2 neprešlo na jej dedičov právo, ktoré bolo podkladom vzájomnej žaloby.

17. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy odvolací súd dospel k záveru, že v danom štádiu konania niet dôvodu na pokračovanie v konaní s dedičmi žalovanej 2 ako poručiteľky tak, ako to predpokladá § 63 ods. 2 CSP. Keďže strata procesnej subjektivity je takým nedostatkom podmienok konania, ktorý nie je možné odstrániť (rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Obdo V 7/2013), neboli splnené procesné podmienky konania a odvolací súd musel návrh dedičov žalovanej 2 na pokračovanie v konaní zamietnuť, napadnutý rozsudok v príslušnej časti týkajúcej sa žalovanej 2 zrušiť vrátane častí závislých výrokov IV a V týkajúcich sa žalovanej 2 [§ 389 ods. 1 písm. a) CSP] a konanie bez ďalšieho v tomto rozsahu zastaviť (§ 391 ods. 1 CSP).

18. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté postupom podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 257 CSP vychádzajúc z toho, že po smrti žalovanej 2 nedošlo na jej strane z dôvodov opísaných vyššie k procesnému nástupníctvu, v dôsledku čoho nemožno žalobcovi priznať náhradu trov konania, ktoré sa viedlo medzi ním a žalovanou 2.

19. Senát prijal toto uznesenie pomer hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).